

Mini Print de Cadaqués, punt de mira internacional del gravat

CARLES URGELLÈS

Dir Hort d'en Sanés, 9 ens situa a un dels punts neuràlgics internacionals del gravat del país. Dir que Cadaqués és un món privilegiat exclusiu és quedar-se curt: és tot un univers d'atractius variats que el fan singular. Llum, costa, platges, gastronomia, modernitat i tradició, poble pescador i turístic, gent i paisatges de bosc i de roques gairebé lunars, tocats per la tramuntana sota l'ombra poderosa del surrealisme i Dalí... Però Cadaqués no és només això: també del món de l'art i la cultura han passat per allà diferents escriptors, crítics, artistes i representants de les avantguardes: Picasso, Man Ray, Marcel Duchamp; Dalí i els amics Buñuel i Lorca; Juan Ramón Masoliver, J. V. Foix, Paul Éluard i Gala, que s'hi quedaria amb Dalí; Rafael Santos-Torroella, Joan Josep Tharrats; John Cage, Lanfranco Bombelli, Richard Hamilton, Vicenç Altaió...

Per què un punt de mira internacional del gravat a Cadaqués? La llarga tradició de la convocatòria del Mini Print, organitzada per Pascual Fort, i ininterrompuda des de fa quaranta-una edicions, té a veure amb la resposta que desperta: ni aquests temps difícils de pandèmia han fet desistir Mercè Barberà i la seva família, ni altres artistes d'arreu del món, de respondre a la crida que un any més ha fet la mostra amb la característica diversitat d'estils i temes, tècniques, i tota sort de recursos de l'obra gràfica, encara i la necessària dependència dels serveis postals de diferents països i de Correus per poder materialitzar-la. Quines feines comporta l'organització de la mostra? Com han respost els artistes en aquests temps difícils? Hi ha hagut una evolució al llarg dels anys?

Hem rebut contesta a aquestes i altres preguntes que podeu trobar a l'enquesta de més avall, que vessa entusiasme i responsabilitat per contribuir a la difusió de l'art i l'obra gràfica, el foment del col·leccionisme i l'assequibilitat de l'art; responsabilitat i entusiasme intactes, amb la il·lusió de seguir com el primer dia d'entomar la tasca.

Si us animeu tant a participar-hi com a apropar-vos-hi a l'estiu a fer una passejada i descobrir nous horitzons d'art en petit format, aquí teniu l'enllaç al web amb les bases de la nova convocatòria i altres informacions d'interès, així com l'històric de les convocatòries anteriors: <https://miniprint.org/>

L'entrevista amb Mercè Barberà/ADOGI

El Mini Print Internacional de Cadaqués és una convocatòria anual participativa i oberta a totes les tècniques de gravat dins un espai de 18 x 18 cm, i que compta amb una llarga

tradició, ja que encara la 42a edició. Originàriament va ser impulsada per Pascual Fort i Mercè Barberà, que l'han mantinguda durant tots aquests anys, i l'objectiu és promoure i difondre l'obra gràfica original, amb l'exposició internacional de les obres per altres països, entre d'altres activitats.

Està organitzada per ADOGI, Associació Difusora de l'Obra Gràfica Internacional, una associació sense afany de lucre, i el Taller Galeria Fort. Tots dos reuneixen artistes i afeccionats a la pràctica i difusió del gravat i l'art gràfic d'arreu del món.

Exposició de Zbigniew Purczyński – 2021

Font: MiniPrint.org.

CARLES URGELLÈS —Avui el Mini Print és una convocatòria esperada amb entusiasme en el món de l'obra gràfica. Els vostres orígens es remunten vora el 1981, cosa que la converteix en una iniciativa pionera i de llarg recorregut. Com va sorgir idea i com en vau encarar la materialització?

MERCÈ BARBERÀ/ADOGI —El Mini Print Internacional de Cadaqués és un producte que neix de la **curiositat que en Pasqual Fort¹**, artista gravador, va sentir per saber si les particulars tècniques que ell estava emprant en els seus gravats estaven ja inventades i amb quins resultats. Fruit d'aquesta necessitat de saber, en Pasqual Fort va convocar, ara fa 40 anys, el primer Mini Print Internacional de Cadaqués. La convocatòria va ser un èxit de participació mundial. Per primera vegada es podien veure en un espai reduït mostres dels gravats que els artistes d'arreu estaven fent. L'any següent, i els subsegüents, ara de la mà de Mercè Barberà, vídua de Pasqual Fort, la participació es va disparar fins a xifres que actualment ja superen els 9.960 artistes participants.

—En aquests anys, quina n'ha estat l'evolució? Heu anat introduint-hi variacions o millores?

—Al llarg del temps hem pogut constatar que la simplicitat i diversitat del concepte ha captat la imaginació tant d'artistes com del públic, duent a molta gent a **adquirir per primera vegada una obra d'art** i fent que d'**altres comencin a col·leccionar** aquests gravats màgics per animar les seves cases i llocs de treball. Cada any, des dels tallers de gravat els artistes senten la motivació de formar part de l'esdeveniment. Per tant, acudeixen als tallers de gravat de manera assídua. El fet que el Mini Print sigui més que una exposició, un concurs, també motiva els artistes a millorar, a saber-ne més, a practicar més, per aconseguir resultats millors. Aquests fets descrits **afavoreixen l'existència i continuïtat dels tallers de gravat**.

Hi hem introduït millores tecnològiques i de comunicació a mesura que han anat apareixent i les hem anat coneixent.

1. Fulletó de bases de convocatòria 2021. Participants a l'exposició: 2. Ovidiu Petca 3. Zenon Burdy 4. Lena Akopian
Font: MiniPrint.org

—Quin era el panorama de l'obra gràfica a la vostra àrea local? I al país? Crida l'atenció la decisió d'impulsar una convocatòria internacional des d'una petita localitat de la Costa Brava per davant d'un nucli més gran o una ciutat, que semblaria oferir més facilitats a l'accessibilitat i la difusió. Com va valorar la decisió?

—El panorama era semblant al present, tot i que diria que precisament gràcies al Mini Print, més públic general sap, coneix i valora les tècniques de gravat i estampació. Cadaqués va ser una tria circumstancial. Nosaltres teníem la galeria a Cadaqués. Tanmateix, creiem que precisament gran part de l'èxit de la convocatòria és degut al fet que el certamen s'ubica, justament, a Cadaqués, una localitat petita però que gaudeix d'un reconegut abast internacional. Creiem que l'indiscutible atractiu de Cadaqués ens ha afavorit de manera notable.

—Darrere una convocatòria anual d'abast internacional, sovint hi deu haver molta feina no visible de contactes i selecció, classificació, catalogació, cerca de membres per

al jurat, relació amb altres països per dur-hi les exposicions... Segur que són moltes altres les tasques que comporta i que no es coneixen. Quines són i com ho feu, per saber-ne una mica més?

—Tenim unes rutines de treball molt ben definides. Seguim aquestes rutines de forma sistemàtica i així evitem errors. Les rutines de treball ens ocupen el temps de manera molt eficient. Després, un cop acabades les labors estrictament necessàries, dediquem temps a altres qüestions com la difusió, participació en altres esdeveniments, col·laboració amb altres entitats o persones, consideració de propostes... Prenem decisions sempre en equip, però la direcció és a càrrec de Mercè Barberà, que té sempre l'última paraula.

—Com i quan va sorgir la idea de fer també la mostra del Mini Print de Cadaqués a altres països? A quins llocs l'heu exportada, i com feu per interessar-los en la vostra proposta? Quina és la resposta amb què s'acull? Amb quins països es manté la proposta d'una manera estable? Què ha dut d'altres a desistir-ne?

—La idea de fer la mostra a altres països sembla que arriba de manera natural. La internacionalitat de l'esdeveniment ens posa en contacte amb moltes persones, algunes de les quals s'interessen per rebre l'exposició a casa seva. L'exposició ha viatjat allà on ens l'han demanada (Japó, USA i Amèrica del Sud, Korea, diversos països d'Europa...). No hem estat especialment actius a aconseguir fer viatjar l'exposició. Les propostes han anat arribant i s'han anat valorant. És complicat fer viatjar l'obra de tants artistes (duanes, assegurances, impostos...). Es pateix molt (que l'obra no es perdi, que no es faci malbé, que torni a temps...). Amb el temps, aquesta qüestió s'ha anat estabilitzant i des de fa uns quants anys el Mini Print s'exposa només al Regne Unit i França. L'exposició és molt ben rebuda i esperada a les dues galeries, que la reben també amb molta professionalitat, any rere any.

—Amb quina mena de suport públic o privat, de tipus institucional, econòmic, empresarial, acadèmic, etc., va comptar en els moments fundacionals de la iniciativa? I al llarg dels anys i actualment? Suposa això un ajut 'real' o un augment de la complexitat en termes de burocràcia i de rendició de comptes?

—Al principi vam comptar amb petits ajuts, sempre petits, per cobrir la despesa de l'edició del catàleg essencialment, que van arribar de la Generalitat i del Ministeri de Cultura. 'la Caixa' també va posar a la nostra disposició les seves sales d'exposició a Catalunya. Actualment, a causa de l'obligació de rendir comptes i la complexitat dels termes burocràtics, ja no demanem ajuts.

—Anem ara a les circumstàncies d'excepcionalitat a què ens veiem abocats per la pandèmia i que han afectat tots els àmbits de la vida quotidiana de tothom. Amb tot, no hi ha hagut interrupció de les convocatòries del Mini Print de Cadaqués: us hem de felicitar per mantenir propostes de cultura i d'art en aquests temps difícils. Heu notat

alguna variació quant a la participació d'artistes? I de públic? S'ha notat que afluiaven les adquisicions d'obres?

—Naturalment. El fet que l'organització del Mini Print depengui enormement del servei de correus va ser un factor clau en el descens de participació. Els artistes que aconseguien fer els gravats (aquells que no necessitaven anar a un taller) es van trobar que no els podien enviar. Un desastre. I el públic, doncs, anava d'acord amb les diferents restriccions: segons s'anaven alliberant, més persones acudien a les galeries. No hem notat una gran davallada quant a l'adquisició d'obres, però, naturalment, tot en general ha anat "a menys".

Exposició Miniprint Cadaqués. Edició 2020

Font: Fotografia Carles Urgellès

—Quines modificacions us ha fet introduir la pandèmia quant a l'organització, contactes, logística, etc., tant a Cadaqués com als altres punts d'exposició internacional?

—La pandèmia no ha comportat canvis perquè creiem que és temporal i no hi necessitem adaptar res, ni podríem, perquè la dependència del servei de correus no és res que puguem evitar

—Heu detectat canvis en els estils, tendències o iconografia de les imatges a causa de la situació excepcional respecte d'anys anteriors per part d'artistes i participants?

—El Mini Print sempre reflecteix l'estat de coses del món. Els artistes es comuniquen, s'expressen. Alguns troben interès a expressar la seva relació amb l'entorn d'actualitat.

Hem notat, potser, que alguns artistes es van veure obligats a fer servir tècniques que d'altra manera no haurien fet servir mai. Els que no podien anar als tallers, van improvisar maneres manuals, domèstiques, de crear els gravats, i va ser molt interessant constatar-ho.

—*La pandèmia ha dut moltes activitats creatives i manifestacions culturals a una pausa forçada que alguns han pogut superar i d'altres, malauradament, no han pogut resistir. Això ha possibilitat (per dir-ho d'alguna manera) fer un temps de reflexió: com ho veieu en el vostre cas: la pandèmia és un problema o una oportunitat per al canvi? En cas afirmatiu, quins? Quin és l'estat de salut del Mini Print de Cadaqués de cara al futur?*

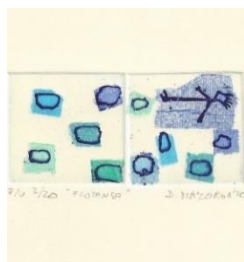
—Una pandèmia i les restriccions que comporta és del tot letal per a un esdeveniment que necessita del servei de correus. Si no s'hagués frenat el Mini Print no hauria pogut subsistir.

—*Quina prospecció de futur feu a mitjà termini en l'àmbit de l'obra gràfica en general, a conseqüència d'aquesta situació?*

—Nosaltres creiem que és difícil posar a la venda l'obra gràfica en línia, perquè pensem que un gravat cal veure'l abans de comprar-lo. Tanmateix, la via de l'exposició virtual i venda en línia és una idea per pensar-hi. Nosaltres hi estem lluny ara mateix.

—*Voleu afegir algun altre comentari entorn de l'obra gràfica i els artistes, editors i galeristes en relació amb la situació actual? O amb el món de la cultura, com hi repercutirà? (idees i pensament, plasmació i producció, nous camins d'exposició i difusió, hibridacions i derives...).*

—Voldríem felicitar i agrair a tots els qui en la situació actual han mostrat la seva solidaritat i a aquells que no s'han rendit. Creiem que la conjuntura ha posat en evidència que l'oci i la diversió recauen en les arts, i les arts s'han revelat com material essencial per al benestar de les persones. Com s'aprofitarà aquesta revelació? No ho sabem. Nosaltres farem tot el possible per posar l'art a l'abast de les persones. Moltes gràcies.

1. Cleo Wilkinson; 2. Dolores Mayorga; 3. Mark Walley; 4. Alain Portier

Font: MiniPrint.org

Aquesta entrevista és resultat de l'intent d'aproximació a l'obra gràfica produïda per diferents tallers, artistes, editors, fires i organització de concursos. Se n'han enviat fins a 30 amb el propòsit d'escriure un article per a la revista Impact Printmaking Journal, promoguda pel CFPR, Centre for Fine Print Research, de la UWE, University of West England, de Bristol.

Totes les imatges han estat extretes del web de Mini Print, excepte la que hi apareix el tòrcul.

Notes

1. Les negretes del text de l'enquesta responen a la intenció de l'informant, i les hem volgut respectar.